

De ransagede daglig i Skrifterne.

(Audsendt.)

Kjære Menneske! Beroenjerne havde faaet Smag paa noget, som var blevet dem dyrebart, og som de gjerne vilde faa i Besiddelse og nyde i dets hele Følge; thi hvad man ransager, og det endog daglig, det maa være noget, som man ved har stort Værd, og som man derfor holder høit og i ære. Det maa være noget, som man føler og forstaar, at man trænger til at have hver Dag. Og dette som hine fromme kristne daglig ransagede, er det mest værdifulde, det nødvendigeste, det højeste Gode og den saligste Nødvendighed, som et Menneske kan faa i Verden, og det eneste, som bringer ham ind i Saligheden.

Disse Goder findes i Skrifterne, i det af Guds Mand indblåste Ord — og kun i det; derfor undersøgte Beroenjerne, om det Ord, som prædikedes for dem, var i Overensstemmelse med Skrifterne; de hørte gjerne Prædiken, de læste gerne Skrifterne; de holdt Guds Ord høit og i Ære. Al, at vi er saa blinde, at vi ikke ser Herligheden, som er bragt ned til os fra Himmelen i Guds Ord! Al, at vi er saa jordistfædede, at disse usigelig store og salige Gaver ikke smager os! Al, at vi er saa lunge af Synden, at vi ikke kan løse vore Hjerter i Glæde og Jubel op til alle gode Gavers Giver, Faderen i Himmelen!

Men dobbelt Al og Be over os, om vi er saa træge, at vi forlømmer Prædikenen og forlømmer at ransage daglig i Skrifterne! Kjære Kristne, lad os ikke bedrage os. Og saa disse Mennesker havde den gamle Adam sagesom vi, men de tænkte ham ved daglig Bed, og lod det nye Menneske daglig opstaa. De havde som vi sit jordiske Kald, og maatte som alle hvedelige Kristne leve sit Liv i sit Menneskets Svøb; men de erfarede nok, at Ordspørgel er færdigt som saer: „Al gaa i Kirke forjunker ikke“. De troe-

de, at „Mennesket lever ikke af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar af Guds Mund“. De havde faaet den Forstand, at „det daglige Brød gaves dem af Gud“, og at „han giver sine det som i Svøbne“. Derfor fandt de Tid til at ransage daglig i Skrifterne, og foretrak vist ikke anden Læsning til Hindring derfor.

Thi hvad har vi i Skrifterne? Jo, vi har det Brød, som kom ned af Himmelen, og som giver Verden Liv, Jesus Kristus, den levende Guds Søn. Skrifterne er det Ord, som er Mand og er Liv. Al og hvert enkelt Ord, som Gud der taler til os, er ikke haard Tale for Troen, men derimod en haard Tale for Kjædet, som forarger sig derover og ikke vil følge Ordet. Men Jesus siger os, at vort Kjædet intet gavner. Hvorimod den, som tror Ordet, har Syndernes Forladelse, Livet og den evige Salighed. Skrifterne er for os en Guds Gave, hvor vi ser og nyder de deiligste Paradisblomster og de nydeligste Himmelfugter til Glæde og Vælselse for vor Sjæl. De er den Livens Strøm, som vander vort Hjertes tørre Land og gjør det frugtbar og behageligt for Gud.

Kjære Venner! Lad os daglig bruge denne dyrebare Gave fra vor Gud i Himmelen. Jo mere en har at varetage, des mere værdifuld i Skrifterne trænger han; jo mere en Dag kræver af os af Arbejde, des alvorligere Omgang behøver vi med Gud i hans Ord. Thi megen Vetroelse og meget Arbejde er lovet mere Velsignelse og mere Frugt; men mere Velsignelse og Frugt kræver mere og inderligere Omgang med Gud i hans Ord med dybt Gælfendelse af, at al Ontanke og Arbejde er forgyves uden Guds Velsignelse, og med fast Tro paa, at det ikke skal være forgyves, som udrettes i vor Livsstilling i Gudsønsigt efter Guds Ord.

Og lad os altid have i Munde, at Gud paa en jærlig Maade af faderlig

Omsorg for os, hans arme Vært, lader sine Tjenere frembære for os ved Ordets offentlige Forkyndelse alle sine gode og fuldkomne Gaver, at han sender os Lærere, som er Sendebud i Kristi Sted, og som skal vaage over vore Sjæle og vejlede os paa den rette Vej til Himmelen og være os med Livets Brød, saa at vi ikke forsmægter paa Veien. O, hvor trænger vi ikke at søge hen til dem! Hvilken Glæde og Velsignelse kan vi ikke nyde i Guds Hus!

O Gud, giv os en inderlig Lust til dit Ord og en Hødsigtelse for den offentlige Gudstjeneste! (Mt.)

Alaska.

(Mellemst fra Pan. W. A. Overhøj.)

Alaska Slagvagn bærer det opover fjeldene med Yukon & White Pass Banen. Det tager 1 Time at naa op til Toppen, og der har vi Grændsen, som skiller mellem vort Alaska og Englands Yukon Territory. De 10 Bygningerne staar nogle Fod fra hverandre; fra den ene vaier vort Flag, fra den anden Union Jack. Og her koster vi et Høstedsbillet nedover det Land, vi kalder vort — det underfjønne Syd-Vestre Alaska, og længere nede i Staterne, hvor vi har Hjemmet, Kirken og vore Kjære. Paa den anden Side ser vi ned over Yukon — det endeløse Yukon. Her ved dette Pass var det man i 1895 sled og strævede med at faa sine Levnetsmidler og Baggage over. Den kanda-diske Regjering fordrede nemlig, at enhver Guldjæger skulde have med sig mindst 1500 Pund Proviant. Ved Synet af disse Fjælde var der mange lig Gideons Lufunder blev mismodige og vendte Hjem. Og hvem ved! „Bedst var det kan hænde, det gik, som det gik“, siger Terje Vigen, og det er nok færdigt for manges Bedkommende. Kloudike har gjort enkelte Hjem lykkelige, men det har ogsaa

for manges Bedkommende bragt det modfælde.

WHITE HORSE.

I White Horse saa jeg det berømte „White Horse Rapids“. Her var det Guldjægerne i gamle Dage maatte „hoot the Rapids“. Som jeg sidder her ved „the Rapids“, hører dens fængslige Drøn og ser dens fraadende Bølger, maa jeg beundre deres Mod som i gamle Dage styrede nedover. Ombord havde de hele sit Bo, alt de skulde leve af indtil de Aaret efter skulde vende tilbage. Og dette havde de baaret op over Passet, saa hvert Pund var værd snart sagt faameget Guld. Tænk om det her slog fejl!

„Har du givet dit Jæderbo, Kineser du ei kan at bede, får den af en Muddens Frede! Løst dig, Sønder, da til Søde: I en Paad paa Sognefjord.“

Men den bedre end en Brest kan dig lære fromt at bede, Ryste Hjerter i deis Bede: Frem de glæmte Færd led, Du engang som Færn har lært.

I den lille By White Horse fandt jeg ingen Korte. Byen lever for det meste af Turisttrafikken. Om Vinteren gaar det Slage til Dawson 2 Gange om Ugen, men Billetten koster da 125 Dollar. Og nu ombord. Her er vi snart gennem Lake Le Barge og skal nu følge med Strømmen 2300 Mil til St. Michaels. I disse uforglemmelige Dage paa Yukon. Ofte har jeg ønsket mig en Tur paa Mississippi fra St. Paul til New Orleans, og nu faar jeg mit Ønske opfyldt. Et Par Negere er med os. De spiller Guitar og synger om sit D'r'e Home og Cotton Fields just som i gamle Dage.

„Where the Mississippi washes on the sunny southern Shore And the Steamboat comes a passing Run in the Bend“

„A Meriden-Itinerer vi h'e-Timer for at tage Cord-Wood ombord. Da

giver vi Haand og Blaffer Blomster. Jeg kender Prof. M. B. Anderson i et Brevdrag lige, at paa Tøten var der saamange Blomster, at du ikke kunde løse Joden ned uden at træde paa dem. Saadan er det her. Jeg har aldrig set saa vakkre vilde Roser og Blue-Bells som her. Her sidder et M. H. om Hønen og løser uden Kamp. Det maatte være just saadant et Svart Nafsen trække paa, da han blev:

— Jeg naar tilbage grønne som Dagat
— Men det læser af Plomer paa Swan,
— Cygnen klæder et lille som Tagar
— Men han ingensid viderer saa.

— En Nafsen fortæller for 2000 Mile og
— Enligt. Vi har 2000 Mile foran os,
— Og den føler vist det samme som vi, at
— Det hæfter ikke med at naa Havet.
— Her påserer vi en Mællighed af
— Vakkre Der, deilige grønne Vaffer og
— I alle sine hvide. Dit og her sees
— et andet Settlement af Voghøie. Godt
— lever disse Folk af Ved at fiske og
— bygge „Gordwood“. Børene leger
— som muntert ude paa Tinet. Vøren
— har et stort Fortsæt fremfor de ældre
— Vær, at de trives snart sagt hvor det
— er. Vdi længere nede ser vi „Dead
— Islands Island“. Her var det, at den
— berøgtede Bændis O'Brien dræbte
— Klansan, Olfon og Malph for 2 Kar
— Maan. Han huggede Hul i Jien og
— faldede sigene under. Flere Moane-
— der senere fandt man dem paa denne
— Ø og deraf Navnet. Olfon var en
— kraftig Gut og man tror, at han hørte
— hjemme i et Settlement i Minnesota.
— Markhøstern Mounted Police fattede
— O'Brien i Carbon, hvor han vilde
— sæt Passet for at komme ned til de
— hørene Stater. Han blev dømt og
— idømt i Dawson; men Processen lo-
— stede den canadiske Regjering \$125-
— 000. Han gik ikke til Bessendelse, og
— da den katolske Prest kom til ham den
— sidste Time, før den sorte Skæppe skulde
— sættes over hans Ansigt, bandede
— han og rejste som et vildt Dyr.

— Nu skal vi gennem „Hive Fingers“,
— kaldet fordi dem Berghammerer
— naar midt ude i Høien. Vdi længere
— nede gaar vi over Hinek Rapids og
— Hells Gate. Og endelig ser vi Guld-
— løjernes Mecca — Dawson. Her
— maas vi slanke nogle Dage og opsjøge
— og besøge vore Landsmænd.

— Hvad Næsten i vor Tid trænger
— er hverken dogmatisk eller moralisk,
— men — bibelske Værdier.

— Den sidste Uvidenhed er at være
— uvidende om sin egen Uvidenhed.

Et Brevbrev.

Den venlige Pastor S. Inddød mig oftere paa Spadseture rundt om Voksevangen, og det var mig en sjælden Fornøjelse at saa nyde hans Selskab, tilligemed den skønne Natur, han forstod saa godt at opføre og rettelig vurdere.

Jeg var, som var vant med Sletter og Maisagre, og især Sletter og atter Maisagre, var denne Afveksling i Naturen saa opfriskende, at det fornemlig jubede hos mig for hvert nyt Parti, som min Ven udpegede og ledede mig hen til.

De skønne Træer, grønne Vaffer, imponerende Høider, sukkende Enger og rielende Bække, talde et eget Sprog til os, og det var med en vis Genrættelse, at vi fornem Stabrens indvirkende Deltagelse med i det altsammen.

Saa indtog, som vi var i disse Træer, glemte dog ikke min Vin sine Pligter. Der var andre Udflugter at gøre, vigtigere end at gøre.

Den afslidende Bønderhøie. „Jdag skal De saa være med paa Brevbrev.“

Jeg modtog Tilbudet med Glæde. Paa Veien syntes det mig, at Naturen var stærkt endnu skjønere end før. Blomsterne strængt set som om de havde smulket sig for Nærsigten. Træerne rejste sig, og Vindens Lusen afjæmmede Hørene formedes til en Fredsang, der vi bandede os Lei mellem Vaskede og Skal, Klipper og Skraaninger, til den afslidende Bønderhøie derborte ved Elven. Da vi naaede did, bankede vi paa Døren, men fik intet Svart. Omfattet aabnede vi selv Døren. Vi var forvilsede om, at de søge maatte bestude sig her esteds, da de umulig kunde være forsluttede nogseds i en saadan Tilstand, som vi havde hørt, de befandt sig. Jo rigtig nok, derborte i Sengen saa der et Par Væjener som, havde jeg ikke hørt min Randonæretse, kunde lei have bragt Vildrede i Jantassen og mig til at storme ad den nye indkomne Dør. Men et Brev paa min Ledfogers hvide Ansigt bekræftede mig straks. Han bødte sig henover Sengen, rystede lidt i Haanden til den forrestliggende og gav sig da til at betragte dem opmærksomt. Det var to vidgamle Folk, Mand og Kone, som saa her: Viden sig saa tygt efter en af Nærsigt, hvidt læn-

Arbejdsdag, Deres Hovedbedækning og hvad ellers af deres Klæder, som kom tilgode, var saa vidunderlige at se til — for en fremmed da og altsaa en Amerika Vant — at man maatte ikke forundres, om han kunde komme paa den Tanke at ville tage Tingten.

Manden, som saa ved Beggen og saa mest medtagen ud, havde en skarlagensrød Pindhue paa. Skjorten var striket m. m. Hans Mund og Bine var indfaldne, og kun meget nøjagtig aabnede han nogen af Dele. Konen derimod var straks rede-ban til at tale, saasagt hun var kommen sig af sin Forstjævelse efter at have aabnet Vinene og sit se saa uventede fremmede. Saavdi jeg forstod Tingene, havde de nu netop hørt sin Vilddagelur, men den havde nok været temmelig længe; thi den gamle fortalte os fremdeles liggende i Sengen, at Hønen og den unge Kone var gaaede ud paa Slaatten allerede for længe siden. De havde sovet længe, men hvad havde de vel forsvundet? De kunde ingen Ting udrette alligevel. Manden kunde ikke engang rejse sig i Sengen og Konen kunde kun med Vdi og Besvær holde sig i en siddende Stilling opret i Sengen.

Terres Tilstand.

Hvorledes havde de det? „Jo Tak bra, Hønen var et smid mod os, det er han. Gamle Manden her hverken set eller hørt.“ Hun maatte made af fuld Hals for at gjøde ham opmærksom paa, hvem de besjgende var. Da han hørte, det var Presten, blev han meget beveget og glad. Hvorledes han havde det? Jo Gudskelov roligt og godt. Han var saa fornøjet med alt, hvad den gode Gud stiftede. Jeg tænkte mig Umuligheden af at kunne holde det ud, om jeg havde maatte ligge som han. „Som dine Dage er, saa skal din Styrke være.“ Disse Ord slog sig ind i min Hjel med en forunderlig Kraft. Nu forstod jeg Sammenhængen bedre. Det var den hjære Gud, som selv saa til, at disse Statter ikke aldeles vanskelgtes og blev forslutte. Han var med dem, medens vi endnu færdedes i Skoven, ja, længe før de havde faldt os i Tanker. Han vidste vel om dem, omendist de boede saa for sig selv ganske udenom den hvirvle Verden. Nogle af hans Engle fra den hvide Himmel holdt Vagt ved Sengelænter, medens de sov. Den gamle Kone

Hildebrand & Co.,

Indger Klæder, „Furniture“, „Wags“, „Washing“
Senge, Tæpper og Stole, Cere, etc. 21. 11de. 1891
101 og 103 West 2de.

67 Commercial St., Astoria, Ore.

S. LARSEN. E. EILERTSEN.
Trommalds Pharmacy
(North Apothek.)
1545 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
Tel.: Main 504

Skandinavisk
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Indtægter 1000
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Office Phone Red 2
Residence Phone Red 8081
F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
1 636 COMMERCIAL ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA — WASH

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Høvedste Dyrer, Mad, Bæjering, Motore i alle
Sensurer. Døst og Guld vider fornuet Værdier
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
Reasonable Rates
Transients & Specialty
Free baths.

Hann's Studio
Artistic :: Photographs
J. B. HANN,
209 1/2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apothek.
Alle Skandinaviske Mediciner erhøvedes.
Henry Engberg
Gradueret fra Kjøbenhavn Universitet
Cor. Elk & Holly.
BELLINGHAM, Wash.

GRIMSTED SHOE Co
205 Holly St., (Clover Blok).
Er den eneste norske Skohandler i
Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.
Jubelerere og Optikere.
Vint vurderes af et skandinaviske Optikere
111. Døstler og F. ma det. Hjel Guld-
og Sølvsø. Hjel træstærke
113 West Holly St., Bellingham, Wa.

var ingeniørlige forfægt tiltrøds for sit vansirede Ansigt og smagrede Krop. Hun fortalte om Markarbejdet og mangt andet. Hun tiltroede os en Skitse over sin daglige Sjæls-tilstand, en Tilstand, som efter min Mening godt kunde efterlignes. Om sin eller Mandens Svagheit som det ikke et Ord frem, kun luttet Tak til Herren, at han havde ført dem saa langt uden videre Prøvelser, som om de ikke engang havde haft sin Andel af Vlodgange og Fristelser. Hendes Fine var malle, de lyfte ikke mere, men det var dog tydeligt at se, at hun var begejstret over at kunne saa vidne om sin Velgjæder og over at kunne saa aabne sit Hjerte saa fortroligt for en, som forsiød brude saa godt som Sjælsbergeten. Igjennem denne trofaste Hurdemand blev hendes Vidnebud andre til Trøst. Saaledes kan ogsaa en tilbagetrukken Kvinde komme til at prædike for mangt.

Sagen og allet igjen sag Tanken mig, hvor stor, hvor uendelig stor maa ikke Guds Langmodighed og Hjalpselighed være, som vaager over disse hjælpeløse Skabninger og henter dem et saadant Sind.

Vied hvilken din Hensigt er det ikke, at Gud ofte overlader gamle Jordbædre til Vødnene for at de derved bedre kan mindes, hvad engang Forældrene gjorde for dem. Gud vil udbig, at al den Viisdom og Erfaring, som ophobes igjennem et langt Liv, skal tilintetgjøres, og derfor søger han at bringe disse (de gamle), som lidet lude med Kundskaben, i saa nær Berøring med dem, som trænger at lære, som muligt. Dette gjør han ofte paa den Maade, at han bevarer dem paa Engelen for os, med Raadsvener usvækket. Hvem er det vel, som ikke har hørt paa gamle Folks Taler med Glæde og Vegelsing og takket saa inderlig, at den eller den blev bevaret for dem saa længe.

Hos de gamle finder man ofte uventet Trøst. De fortaaler os saa inderlig vel. De har jo selv gennemgaaet samme Skole.

Naar jeg saa paa de to omtalte, sit jeg ogsaa en levende Forstaaelse af, hvad Ordet Taalmodighed betyder. Om jeg havde sunderet Webster eller det af andre Afdel for at saa fat i Betædningen, saa havde det ikke kunnet vandre sig ind i min Bevidsthed i et saadant Eftertryk, som ved denne Oplevelse.

Det maa vel indskrives, at gamle Folk ogsaa har sine Svagheder; at de kan være vrangne og knurre undervejen. Lad saa være. Der kan være Grund, og saa maa man huske, at de er midt op i „de onde Dage.“ Det staar for mig som et Guds Raad, som det ogsaa er, at de holder ud igjennem Sorg og Vilde, Prøvelser og Ansejtelser og ikke bukker under for det altsammen. „Det er tungt at være Menneſte, Lad prøve hvem som vil“, siger Ordsproget. Ja kugende tungt og aldeles uubholdelig vilde det blive baade for gamle og unge, havde vi ikke en Gudsdomstolde et-steds, hvor vi kunde hente Kraft og Mod.

Vi drog afsked silkerligen mere trøst og oplivet end de gamle blev det, omendstjænt de forstyrede os paa det bestemte, at det havde været dem en sand Glæde og til stor Opmunting, at vi kom. Jeg besluttede fra den Dag oftere at foretage saadanne Udflugter.

Hvilken Lykkelighed at kunne saa være Medtals til at overbringe Glæde og Trøst, og ikke nok med det at modtage samme Være igjen for at beholde for sig selv, men med Henter oveni-tjødret. 91, 7.

Detal Herren blev Løfter.

En Prest skriver: „Dette Ord blev nylig efterlevet af en Mand i mine Venligheder. Han eriede en nok saa værdifuld Gæst, som blev føret sig. Dette Gæsten, saa vilde det blive et fællest Tak for Manden. Han bad da Herren om at hvare Gæsten, hvis det var efter hans Vilje, og lovede et Offer til en eller anden af vort Samfund's Raader, dersom Gæsten blev bragt igjen. Dette indtraf, og Manden bragte straks Herren det lovede Tak-offer. Mon ikke vi kristne ofte alfor lidet vender os til Herren, ikke blot i alvorlige Tilfælde, men ogsaa i mindre og verdslige Anlæggender? Og mon ikke det at gjøre og holde et Løfte til Herren af samme Art som denne Mand's vil bringe os stor Glæde og Velsignelse? 91, 7.

W. & E. Schmidt Co
206 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Sole and Wholesale Dealers of
Kaiser's Patent, and other
Patent Locks, Brass
and Iron Goods. 2109 10th St. W.

ENGER & JESDAHL
Klædehandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

GAGEDO DSON CO.
—Sælger—
paalidelige Klæder for Mand til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

Gaa til
Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med dets Deltags Recepter samt for nylig ankomne Mediciner af alle Slags — især: Jern, Hofmannsdræber, Kaffin-dræber, Nigabalsom etc.
Apothekeren er altid villig til at give Raad om helbred.
Poh-Crætes ekspedient pr. Omgaende.
Kæde:
Hirsch Pharmacy Co.,
107 1/2 Ave. St. W. Street
Seattle, Wash.

FAWSETT BROS.
... Manufacturers of and Dealers in ...
Farm Implements,
Wagons, Harness
Hardware, Cream Separators, Etc.
Supplies.
BELLINGHAM, WASHINGTON.

Udtag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Billetter paa alle første Klases Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — — Wash.

Boghandel.
Vi tilbyder os at anbefale vort gode Udvælg af norske og danske Bøger. For Katalog med et Tilleg sendes postfrit til enhver paa forlangende. For bedes bemærke, at dette Tilleg indholder en Liste over engelske Bøger, samt en Liste over Bøger, som vi har tilføjet siden 1905.

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.
eller
416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

„Se paa den lyse røde Væg.“

Publ. Est. 1888
W. T. Christensen,
Norsk Læge og Kirurg.
Residence: 1411 1/2 Ave. S. W.
Room 1 og 2 Howard Bldg., Tacoma, Wash.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 PAC-AVE, TACOMA, WASH.

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.
Residence: 10-12 Form., 2-4 W. 7th Ave.
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498.

DRS. ROBERTS, DOERNER
AND **BLODGETT**
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES: Office Main 104
Residence: Red 204
Main 2812
Undertaking Parlor and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wash.

ROBT. W. COLLINS
Serr. & Wagoner Bldg.,
handler med Real Estate og faste
Landelendomme. Læst.
COEUR D'ALENE, IDAHO

Lien's Pharmacy
Scandinavisht Apothek.
Ole B. Lien, Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow
House
Furnishing
Company.
Complete udvalg af
Linoleums, Carpets,
Møbler, ovne og crockery.
205-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE, WASH.
Telephone Main 2494

Land tilsalgs.
Om nogen vil have et pent Stykke
Land, bør han henvende sig til H. C.
Hoe, Portland, Wash. Han har
flere Stykker lande „improved“ og
„unimproved“, som han sælger til
melig Pris. 27

"Pacific Herald."

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Brevkonferencen for Pacific Distrikt af den Nordre Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt nedrørende Redaktionen indsendes til Pastor O. J. Eidal, Vellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. O. Bruns, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt nedrørende dette Blads Forretning besjerges af Pastor H. M. Fernagel.

Breve adresseres "Pacific Herald", Stanwood, Wash., til naa kom.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Troesfager og Fornusten.

(Af H. O. Mathis, Professor og Præd i Aalborg, + 1709.)

Om man i Troesfager skal dømmes efter Fornusten, og om man skal bedømme og afgjøre Troesartiklerne efter Fornusten?

Lutheranerne sige ubetinget Nei.

De Reformerte sige Ja.

Omendkjønt de Reformerte undertiden paastaar, at man gjør dem uret, naar man siger, at man sætter Fornusten til Væremester i Troesfager, saa viser dog Erfaringen, at de gjør det og af den Grund forkaste mangen Troesartikel, fordi de ikke kunne saa den til at stemme med deres Fornust. Thi for Eksempel, hvorfor benægter de, at Kristi sande Legeme er tilstede i det hellige Sakramente? Fordi deres Fornust ikke kan begribe, at et naturligt Legeme paa en og samme Tid kan være tilstede paa flere Steder. Og for at ingen skal sige om os, at vi paabidger dem noget, saa lad og høre deres egne Ord.

Saaledes taler Biscator over Luk. 24: "Derfor tager de Folk fejl, som lærer, at man med Hensyn til Kristi Legemes og Blods Tilstedeværelse i det hellige Sakramente i Skikkelse af Brød og Vin ikke maa dømmes efter sin Fornust, men ndyde det paa en overnaturlig og ubegribelig Maade."

Saaledes ogsaa Masjonius.

Paa det Spørgsmaal: "Hvor staar

det skrevet, at man skal kunne bevise og forsvare de guddommelige Sandheder med Fornustgrund?" svarer han saaledes: "Beviser ikke Kristus sin Legemes Virkelighed ved at paabe-ræbe sig de ydre Sandfærs og Fornustens Dom? Luk. 24. Joh. 20. Beviser ikke ogsaa Kristus blandt andet Artikelen om de døde Opstandelse ved de Størn, som bliver saadede? Kor. 15, 37, 38. Staar der ikke skrevet: Været ikke som Heit og Mule, der ikke har Forstand? 1 Pi. 32. Staar der ikke skrevet: Været ikke Vdrn i Forstand — i Forstand derimod været fuldvoksne? 1 Kor. 14." — Hermed stemmer ogsaa Biestersfeld overens.

"I Sandhed", siger han, "intet maa mellem de kristne blive betegnet som uret, naar det stammer fra den hellige Skrift og den sande Fornust og et udelede af disse to eller ædste Vds, der er ligejom Sol og Maane."

Her sætter han Fornusten som et Troesprincip ved Siden af den hellige Skrift og tilskriver begge disse Vds Oplysningen.

Lutheranernes Bevis.

At man maa bedømme Troesfager efter den hellige Skrift som eneste Regel og ikke efter Fornustens Mettesnor.

For det første. Det, som er over Fornusten, det kan ikke blive bedømt efter Fornusten. Troens Hemmelighed er jo over Fornusten. Hvorledes stulde man da kunne bedømme dem efter Fornusten?

For det andet. Gud har med Hensyn til Erkendelsen og Bedømmelsen af Troesartiklerne ene og alene henvist os til den hellige Skrift som en Mettesnor for vor Tro. Joh. 5, 39. Luk. 16, 29. Ef. 8, 20. 2 Tim. 3, 16. Saaledes kunne vi blive fuldstændig underrøttede, saa at vi ikke behøver at lide til en anden Kilde. 1 Thes. 5, 21. 1 Joh. 4, 1.

For det tredje. Fornusten er i Troesfager ganske blind og fornørdet. Mat. 11, 27. Kap. 16, 17. Kor. 2, 5, 14. Ef. 4, 18. Følgelig kan den i Troesfager ikke være Dommer.

For det fjerde. Vi stulde meget mere tage Fornustens fangen under Troens Lydighed, 2 Kor. 10, 4, 5., og ikke med Mikodemus gruble over Hemmelighederne: "Hvorledes kan det gaa til?" Joh. 3, 4. Thi Gud formaar at gjøre langt overflødiger, end vi bede eller forstaa. Ef. 3. Derfor bliver ogsaa Abraham rost, fordi han har troet tiltrøds for For-

nust. Rom. 4, 18. Betragt ogsaa Syretens Naamans Eksempel, skildret i 2 Kong. 5, 12. og i Apostelen Thomas's Eksempel, Joh. 20, 25, 29.

For det femte. Hvis vi vilde indrømme Fornustens Magt til at dømmes om Troesfager imod Skriften, saa lukker vi Vort og Dør op for Societæterne til formedelst Fornustens at angribe de allerhelligste Hemmeligheder om den hellige Treenhed og Guds Sønns Mennelevorden. Thi ogsaa disse fører steds i Munden, at Gud ikke vil, at Mennevene skulle tro noget, som er usatteligt, hvad jordum Jivngli i Maret 1526 dristig nok sagde, hvilket Ord Jilly Melandsten nøle har bemærket og optaget i den angsburaste Bekendelses Historie.

De Reformertes Indvendinger.

I Almindelighed er her at bemærke, at de Reformerte ikke har nogen Modsigelse, hvoraf ikke ogsaa Romanianerne kunne betjene sig, men i Særdeleshed fremhæve de:

For det første. Man kan jo ikke lære anderledes om en Sags Natur, end Sagens Natur selv fordrer, og følgelig heller ikke anderledes om Kristi Legemes Bestaenhed, end hvad der kan stemme overens med et virkeligt, naturligt Legemes Bestaenhed. Nu tilføjet jo Fornustens os, at et virkeligt, naturligt Legeme ikke paa en og samme Tid kan være tilstede paa to Steder, derfor kan heller ikke Kristi Legeme være det heller.

S v a r. Det er ikke Spørgsmaal om, hvad der efter Naturens Orden tilkommer et almindeligt, naturligt Legeme, men hvad der tilkommer Kristi Legeme, som ikke simpelthen er et naturligt Legeme, men et saadant Legeme, i hvilket Gudommens Jivde virkelig bor. Kol. 2, 9. Hvorledes kan det da forsvares, at man vil bedømme Kristi Legeme overensstemmende med et almindeligt, naturligt Legemes Art og Bestaenhed? Desuden er der ikke engang Sandhed deri, at et almindeligt Legeme i Kraft af den guddommelige Almagt ikke stulde kunne være tilstede paa to Steder til samme Tid. Vilde vi ikke Menneiser jette Maal og Grænse for den guddommelige Almagt? Stulde vi ikke betænke, hvad Kristus siger Ef. 3., at Gud formaar over alle Ting at gjøre langt overflødiger, end hvad vi bede eller forstaa?

For det andet. At Kristus selv ved Fornustslutninger og Grunde, hentede

ud af Naturen, har bevist og forseglet sin Lære; derfor bør man følge hans Eksempel og ikke Fornustens til at dømmes i Troesfager.

S v a r. Omendkjønt Kristus har oplyst og forklaret enkelte af sine Lærefæmninger ved Tegnelse, hentede ud af Naturen, saa er det dog faldt at han skal have udelede dem af naturlige Karsager og forseglet og forklaret dem formedelst disse; men meget mere heder det om Hemmeligheden, Mat. 13, 17: Kjød og Blod har ikke aabenbaret dig det, men min Fader, som er i Himlene.

For det tredje. Kristus har selv henvist sine Disciple til Fornustens som Dommer i Troesfager og har bevist Sandheden af sin legemlige Tilstedeværelse, Sandheden af sin Opstandelse ved de ydre Sandfærs og Fornustens Dom. Luk. 24, 39. Joh. 20, 28.

S v a r (1). Naar Kristus henviser den vantro Thomas og enkelte andre Disciple til ydre Sandfærs Dom, saa var Spørgsmaalet ikke om en Troeslære, men det var kun et historisk Spørgsmaal: Om Kristus var nærværende, om en Mand eller Kristus selv havde vist sig for dem? Kristus overbevise dem ved Seen, Føden og Griben, at han ikke er nogen Mand, men har Kjød og Ven. Men da Spørgsmaalet gjaldt Kristi Opstandelse (Luk. 24.) og sammes Nødvendighed som en Troeslære, da beviste Kristus ikke Sagen ved de ydre Sandfærs Dom, men ved Skriften; thi saa staar der, Luk. 24, 27: "Han begyndte fra Moses og fra alle Profeter og ndlagde for dem i alle Skrifterne det, som var skrevet om ham." Derfor stulde de Reformerte ikke forevise et historisk Spørgsmaal med en Troeslærdom.

(2.) De stulde heller ikke vende Kristi Bevisførelse om, den er betæftende og lyder saa: Det, som bliver seet og følt, det er et virkeligt Legeme og nærværende; de vende det om og gjør en benægtende Bevisførelse med det Resultat: Det, som ikke er bleven seet og følt, det er heller intet Legeme og er ikke nærværende, paa hvilken Maade Kristus aldrig har udtaget Slutninger.

(3.) Hvem var det da, som Kristus overbevise ved de ydre Sandfærs Dom? Var det ikke den vantro Thomas og hans Lige? til hvilket Selskab de Reformerte jo ikke vilde regne sig. Og hvis de da endelig vilde jordre samme Bevis, saa har Kristus fore-

bygget saadaa Jording, idet han siger, Joh. 20, 29: „Salige ere de, som ikke have seet og dog troet.“

B. & S.

Se vel til, at du ikke tager Guds Naade forgyldes!

„Men som Medarbejdere formane vi ogsaa, at I ikke modtager Guds Naade forgyldes.“ 2 Kor. 6, 1.

For det Første siger St. Paulus: Vi formaner eder „som Medarbejdere“. „Medarbejdere“, siger han, ligesom i 1 Kor. 3, 9: „Thi vi ere Guds Medarbejdere; I ere Guds Ager, Guds Bygning“, det vil sige: Vi prædikere, vi arbejder paa eder med det udvortes Ord, ved Lære og Formaning; men Gud giver indvortes ved Manden Betsignelse og Belsit, saa vort udvortes Ord ikke arbejder forgyldes. Derfor er Gud indvortes den rette Mester, som gjør det bedste, og vi hjælper og tjener ham deri udvortes gennem Prædikeembedet.

Men han berømmes saadanne Medarbejdere, for at de (Krijsne) ikke skulle foragte det udvortes Ord, som om de ikke behøvede det, eller som vidste de det allfor vel. Thi ihvorvel Gud kunde udrette alle Ting indvortes ved sin Mand, saa vil han dog ikke gjøre det, men vil have Prædikanterne til sine Medarbejdere og Medhjælpere og udrette det ved deres Ord, hvor og naar han vil.

Efterdi da Prædikanterne haver det Embede, Navn og Værd, at de er Guds Medarbejdere, saa skal ingen være saa lærd eller hellig, at han vilde forjømme eller foragte den allertingste Prædiken, efter om han ikke ved, hvad Tid den Stund kommer, da Gud vil udrette sin Gjerning i ham ved Prædikanterne.

For det Andet viser St. Paulus, hvorledes man kan løbe Fare ved at forjømme Guds Naade. Dermed giver han viselig tilkjende, at Evangeliet's Prædiken ikke er en evig, vedvarende og forblivende Lære, men den er som en forbigående Bladstreg, der fører afsted; hvad den træffer, det træffer den; hvad den ikke rammer, det rammer den ikke; den kommer ikke tilbage, bliver heller ikke staaende; men efter den kommer Sol og Måne, som fører den bort osv. Saaledes lærer ogsaa Erfaringen, at Evangeliet ikke paa noget Sted i Verden er forblevet paa og rent i mere end en

Maaned's Minde; men saalænge de lever, som har bragt det i Gjænge, er det blevet staaende og har faaet Fremgang; men naar de var borte, saa var ogsaa Lyset borte, og saa fulgte straks derpaa Parliaander og falske Lærere. Saaledes forkynder ogsaa Moses, 5 Mos. 31, 29, at Israels Værn snart efter hans Død skulde forværes sin Sag, ligesom da ogsaa Dommerens Bog stadsfæstes, at det virkelig er gaaet saaledes. Saa ofte en Dommer døde, paa hvis Tid Guds Ord var kommet i Gjænge, ligesom ofte faldt de igjen fra, og det blev værre med dem. Og Kong Joas gjorde, hvad Riet var, saalænge Høffestepresten Jojada levede; men siden var det forbi; og efter Kristi og Apostlernes Tid blev Verden fuld af Parliaander og falske Lærere, saaledes som ogsaa St. Paulus forkynder, Ap. Gj. 20, 29 f., naar han siger: „Jeg ved dette, at der efter min Fortgang skulle komme svare alle iblandt eder, som ikke skulle spare Hjorden, og af eder selv skulle Mænd opstaa, som skulle tale forværende Ting for at drage Disciplene efter sig.“ Saaledes er det ogsaa nuomstunder; Evangeliet har vi paa og rent, og nu er Naadens eller Salighedens Dag og den behagelige Tid; men om en kort Tid vil det være forbi, saastremt ellers Verden skal staa længere.

At „modtage Guds Naade forgyldes“ kan ikke være andet, end at man hører Guds rene Ord, hvori Guds Naade fremsendes og tilbydes, og dog ikke gjør derefter eller tager det til Hjerte, men bliver alligevel, som man var tilforn. Dermed forjener vi da, at det atter bliver taget fra os som fra utaknemmelige, der ikke var det værd, saaledes som Lignelsen i Mat. 22, 8, siger om Gjesterne, der var indbudte til Brylluppet; de vilde ikke komme, men gik hen og skjødte sine egne Ting og forstøvede dermed Husbonden, saa han svor, at de ikke skulde smage hans Madvæ. Her (2 Kor. 6, 1.) mener St. Paulus os netop med det samme og formaner os, at vi skulle se os for og annamme Evangeliet med Tak og Frygt; saaledes som ogsaa Kristus siger, Joh. 12, 35: „Gudnu en liden Tid er Lyset hos eder. Vandrer den Stund I have Lyset, for at ikke Mørket skal oversaae eder.“ Jeg mener dog, vi nu burde have lært tilstrækkelig af Erfaringen, hvilket Mørke vi have været i under Pavedømmet. Men det er altsam-

men glemt; der er ingen Tak og ingen Forbedring. Velan, vi ville nok saa føle det.

Luther.

En Solstraale.

Hvem kjender ikke Solstraalen? Og mere end det, hvem elsker ikke Solstraalen? Spørg den lille Flugl, om den elsker Solstraalen, og du vil saa det glædelige Svar i den allerførste Morgenstund, naar Solens Straaler begynder at spille ind imellem Træerne, og forjager Mulk og Nattekulde. Ja, da takker den lille Flugl „for Lyset og Livet med sløtende Tunge.“ Og spørg den lille Blomst. Ja, den har jo ingen Tunge at svare med; men den giver os dog det bedste Svar, vi kan ønske, idet den Dag for Dag vender og dreier sig efter Solen og rækker efter den for at inddrikke saa meget som mulig af dens Straaler. Alt det, som lever og aander paa Jorden, elsker Solens Straaler, thi det er stabt til at vokse og udvikles i Lyset.

Og se saa til Memestene! Hvor glad og frisk gaar f. Eks. Landmanden til sit Arbejde om Foraaret, naar Solens Straaler har gjort det af med de sidste Nester af Sne og Is, som laa der ude paa Marken. Hvor lykkelig at vaagne af Winterdvalen og begynde med nyt Mod og friske Kræfter, naar Solens Straaler er med til hans Arbejde! Ja, har du endnu Tid til det, saa lad os kige ind til den lyge, som er bunden til sin Stue eller endog til Leiet. Hvor langt lettere synes han at kaar ham, naar den lille Solstraale smutter ind ad Vinduerne uden a banke paa, og lyser op i hans Stue eller spiller hen over hans Teppe! Det fortæller ham jo allerførst, at Solen er paa Himlen, og saa dernæst mange mange andre Ting, som forjager de mørke Tanker fra hans Sind. Ja saaledes er det; at kjende Solstraaler og at elske den bliver et og det samme.

Og hvad er saa en Solstraale? Ja vi maa vel nærmest sige, at den er ikke noget, den er da i det mindste intet i sig selv, men den er et lysende Bud, udsendt af Solen for at forde Lyset og Glæde, Lægedom og Betsignelse, hvor den kommer. Lykkelige lille Solstraale, det er dog en herlig Bestilling, du har, og hvor let det hele gaar for dig! Du hører Kjærlighed rundt om, hvor du smutter ind, men vel at merke, du hjælper aldrig nogen Værd fra Solen; thi du ved allerbedst selv, at uden den

var du mindre end intet. Men uden Nastrængelse, uden Befyring gaar du, hvor Solen sender dig, ligesaa godt ind i den ensomme Celle som til Kongens Slot. Ja, vi kunde fristes til at misunde dig, hvis vi ikke netop selv var udsæede til den samme lykkelige Lod.

Jeg hørte forleden følgende Ytring om et Guds Barn: „Hun er en Solstraale, hvor hun kommer.“ Priset være Gud, tænkte jeg, saa har hun da faaet lært den simple, enfoldige Hemmelighed at være intet i sig selv, men kun at leve i Gud. Saa kan Gud nu begynde at bruge hende til at gaa Bud rundt om; thi saa er hun jo et lysende Bud fra ham, hvor hun færdes, enten det er under de smaa eller de store Forhold.

Kjære Læser, tror du ikke, at Gud gjerne vilde bruge baade dig og mig saaledes? Tror du ikke mangen Gang, at han ventet paa, at vi skulde melde os til hans Tjeneste og gaa Bud for Herren her i denne onde Verden, hvor Djævelens Bud ofte udføres saa vilkørlig og lydig? Jo, siger du, det tror jeg nok, og jeg vilde ogsaa gjerne, men hvorledes kan jeg det, jeg, som selv har saa meget ondt i mig?

Ja, se der har vi det! Du, som dog saa ofte aflægger Betsendelse om, at du er ført fra Mørket til Lyset, forløst ved Jesu Blod fra Syndens, Dødens og Djævelens Magt, du, som er født af Gud til at være et Lysets Barn, du gaar endnu bestandig og tror, at du dog paa en Naade er bunden til det gamle, istedenfor at staa i den Troens Stilling, at du er et Lysets Barn. Stunde du fatte den herlige Frihed, som Kristus har sat dig ind i (Gal. 5, 1). — ja, hvis du fattede lidt af Herligheden, som indbefattes heri, og begyndte at takke Gud derfor, da vilde Lyset fra det høie saaledes gennemtrænge dig, saa du selv blev idet Lys. Og du vilde som Barn af Lysets Fader gaa din Vej paa Jorden som en Solstraale, der i sig selv er et intet, men kun en Straale fra Naadesolen Jesus. Kan du urre fornu, at længe du vedbliver at holde paa noget af dit eget, det være sig andet eller godt, da er du endnu stadig i Mørket. „Derfor derfor det Lys, der er i dig, er Mørke, hvor stort bliver da Mørket!“ (Mat. 6, 23), og da er du ikke stiftet til at lyse for nogen og bringe Bud til andre, som sidder i Dødens og Mørkets Skygger. Men naar du i Troen tør slippe dig selv og tro Gud

helt, de tage Jesu Gjerning som fuldgyldig, da vil han oplyse din forvandlede Forstand og forvandle dit hele Hjerte, og du vil som en Aglaus af hans Derslighed, som „Himmelspeil i Blinde“, leve livet herude til Glæde og Betsignelse for alle, du kommer i Berøring med.

„Jeg vil løbe dine Buds Vej, thi du giver mit Hjerte at aande frit,“ siger David. Ja, lad os løbe Guds Buds Vej, Kjærlighedens Vej, til hver Sjæl herude, saa gaar vi aldrig forgjæves, men bliver derved en Del af den gode og fuldkomne Gave, som kommer ned fra Lyfenes Fader, hos hvem der ikke er Forandring eller Skygge af Omvæltelse (Jakob 1, 17). Tank, at vi saaledes maa blive en god Gave fra Gud til Verden! Lov og Tak, at vi maa finde os i ham, som kaldte os fra Mørket til sit beundringsværdige Lys, og saa blivende i dette Lys maa gaa ud hver i sin Arbejds og sprede Guds Lys til alle Sider. Ja, tak, Herre, for al den Kjærlighed og Glæde, som derved bliver os til Del! Din er Herrens i al Evighed! (Matt. 5, 14-16.) — „Kirkelokken“

Sort Arbejdsfelt.

Tacoma.

Lørdag Aften fejredes Hr. Harald J. Keil og Miss Josephine Larsen ved Pastor Preuss. Bryllupet fejredes i Brudeparrets fremtidige Hjem, 4212 No. Ferdinand St. De nærmeste Slektninger og Venner var tilstede. Et dejligt Bryllupsmaal blev serveredes efter Vielsen. Huset var smagfuldt smykket med Blomster og det hele var arrangeret meget pent. Mrs. Keil er et trofast Medlem af Vor Frelsers Menighed og dens Ungdomsforening, „Concordia“. Der vil nu blive Anledning for dette unge Par til at give et vellykket Arbejde for vor Mission i Rusien. „Herald“ ønsker det unge Par et langt og lykkeligt Samliv.

Mandag Aften den 15de Juli vil Hr. Carl Venth holde Foredrag i Mission Temple over det Væselige Norge. Foredraget holdes paa engelsk. Det illustreres ved 200 Lydbilleder, som Foredragsholderen selv har taget, endvidere ved norsk Musik og Gardanserkløder, arrangeret for Violin af Hr. Venth. Sangforen i Vor Frelsers Kirke foresaar Arran-

gementet. Det vil blive et overmaade interessant Foredrag, som de kan betynde, der har lybt det. I musikalsk Henseende vil det blive en Kunstnydelse.

Sangerforebundet

for Pacific Distrikt af den Norske Synode afholder sit andet aarlige Sangerstevne i Vor Frelsers Kirke i Tacoma, Wash., Søndag den 14de Juli. Ifølge Indmeldelser til Formanden, Past. Stud, vil omkring 100 Sangere deltage.

Blandt Fællessangene er der flere med Solopartier for Sopran og Bariton. Vor dygtige Pianiste, Mrs. Elise M. Kresting, vil optræde. Deuden har Hr. Carl Venth, den be kendte Violin Virtuos, lovet at spille. Prof. Venth er en stor Kunstner. Han har i flere Aar været en af de ledende Musikere i New York. Sin Sommerferie tilbringer han i Veidga hos sin Svigerinde, Mrs. Kresting. Det er saaledes vi gives denne Anledning til at saa Rosmance af en velskildig og fjendt Siderelse. Med en god Udseelse vil det blive et ypperligt Program. Og vi vil opmuntre alle, som kan, til at komme. Al Musik bliver fri den Dag. Blot en Kollect vil opløses til at bestridte Udgifterne. Sangere vil saa fri Beværetning. Men

Sangere Merk!

Alle Sangere maa melde sig snarest mulig til underleguede, og tillige udvise om de ønsker at staae Ratten over. Generalprøve holdes Lørdag Aften kl. 8 og fortsættes Søndag Morgen kl. 9.30. Himmelskjensgjerning kl. 11. Konserter vil begynde kl. 8 om Eftermiddagen. Musikens vil Programmet gjentages om Aftenen.

Vi ønsker da alle hjertelig velkomne til vor Fests. Vlaatte det blive en Fest, hvor det aller vil vise sig, at den lutheriske Kirke er en ungdoms Kirke, en Fest, som er Gud til Ære og os til Glæde og Gavn.

Paa Komiteens Vegne,
Eve J. H. Preuss.

Portland.

J. V. Berge, Belva, W. D., besøgte os paa Gjemmetse sidste Uge. Han sagde Portland var „a little the prettiest Place of all“, som han hidtil havde set paa sin Far vestover.

Mrs. og Mrs. Hans Fredrickson er ved Hot Springs, Sacin, Wash. Ved sidste Menighedsråd optoges

seks nye Venner i Menigheden. Herrens Betsignelse følger dem!

Ungdomsforeningen havde en herlig Aftag til Council Crest den 4de Juli. G. Jackson oplæste Uafhængighedserklæringen; Leo Vee et prægtigt Frihedsdigt; O. Haggos holdt en liden Tale, hvori han bl. a. fremhævede, at vort sidste Gode i dette Land er Religionsfriheden.

Genefer.

Konfirmation holdtes i Vor Frelsers Menighed forleden Søndag. Clara Oliva Holvorson og Malvina Senoveva Tidemann har gennem Harets Løb nydt godt af Undervisning i Katekismen og afsagde den Dag en Prøve paa, at de nu var kommen saa langt i Kundskab, at de kunde prøve sig selv og saaledes saa Udgang til Herrens Råd. Derpaa be kendte de sin Leo og blev konfirmerede. De formanedes til Stanhaftighed, og vi bad Gud bevare dem, saa de opnaar det evige Liv. Det var en skjøn Dag, og Kirken var pent dekoreret med Blomster og fuld af Tilskuere.

Denne Gudstjeneste fremkaldte nok Værdsminder hos mangen en, idet den mindede dem om deres egen Daab og Konfirmation og den Gud, som be viste dem Naade i deres Værdsminder. Herren giv Fruget deraf.

Vore Portlandsstudenter er nu kommen hjem til Sommerferie. „Arde“ Tegland og en Søn af Past. Xavier er ogsaa kommen herop for at arbejde gennem Ferien.

Der har i den senere Tid været en Del Landfligere her fra Osten, og en Del af dem kommer rimeligvis til at tjæbe sig hjem her i Døsel Zams Høvedehave.

Stanwood.

Martin Hokenstad har nu fuldendt sit tredje Aar som Lærer for Menigheds skolen i Stanwood. Elevantallet har steget fra 9 til 30. Videnskaberne har ogsaa steget i Tal fra nogle faa til 22.

Vi er meget glad i vor Skole og i vor Lærer. Sidstleden Fredag reiste han til Syd Dakota for at besøge Slekt og Venner. Onsdag Aften før han reiste, kom omkring 60 af Bygdens Ungdom i en Flok for at ønske ham „lykkelig Reise“, og „velkommen hjem“.

Skiverten.

Menigheden her har i Sommer stillet en Angning til sin allerede for betydelige Kirkeendom, idet den har bygget et godt og rummeligt Skolehus lige ved Siden af Kirken. Den valgte ogsaa en Skolekomite, som besluttede at kalde Stud. Theol. O. A. Tingsstad til Skolelærer. Han antog Kaldet, men imidlertid blev han kaldt og antog Kald som Prest. Der var da ingen anden Udvei end at Presten selv maatte holde Skole. Derved blev han da bunden fast til Stedet, og hvidret fra at udjøre en Del Missionsarbejde, som var bleven paalagt ham, og som saare trængtes her paa Vestkysten af Oregon, hvor Emigrationen endnu foregaar i store Skarer.

Skolen her fortsætter indtil Synodemidlet begynder. Der er 30 Børn indskrevne, som alle besøger Skolen regelmæssig. Og det er uden Tvivl det sidste Missionsarbejde nogen Prest kan drive, at indprente Guds Ords Sandheder i de smaa Værnsjæle, at vise dem Veien til Salighed. Og jeg tror, at om flere Fædre og Mødre, flere Prester, anvendte mere Tid til at føde de smaa Lam hjemme og givde dem Faderhuset hjært, saa vilde vi ikke behøve saa mange Missionsprester ude paa Vidderne til at opføde vidvarende Raar. Det er glædeligt at se den Interesse, hvormed alle Lær omfatter Skolen. Det viser, at de ogsaa fortsaare Bemærksomheden og Nødvendigheden af den Gjerning, som drives i Skolen. Herren lægge da sin rige Betsignelse til Gjærningen og lade den Væd, som jaes, være Frukt til evigt Liv.

J. Barlow driver den gamle og erfarne Skolelærer O. H. Berg Skolen med over 20 Børn. Og saa i Soda-ville skal vi iaar saa en Maanedes Religions skole med Miss Martha Jensen som Lærerinde. I disse smaa Menigheder maa vi jo endnu benytte Sommerferien, da Stats skolen ikke drives, for at saa undervise vore Børn om det ene fornødne; men i de ældre og flere Menigheder maatte ikke det være nødvendigt; det burde oprettes Menigheds skoler.

Ungdomsforeningen her aale sig iaar i Syd-e; for at arrangeret en U-ifest. Vi har nu i to paa hver anden følgende Aar fejret 7de Juni-festen, og det kunde saaledes se ud for dem, som ikke vidste bedre, at det var bare patriotiske norske, som Leede her

fom bare effede gamle Mor Norge, og ikke havde Hjerte til at effe den abstraherede Moder, Amerika. Det viste sig dog, at det er sandt, at den som elsker sit gamle Fædreland mest, ogsaa bliver den bedste Borger her. Vi havde en herlig Dag. Festen holdtes i Ewen's Parken paa Silvertown Heights. Et Orkester under H. V. Varrens dugelige Ledelse spillede flere vakre Stykker, og et Mandkor, ledet af Rand, Theol. Singelskab, sang flere patriotiske Sange og bidrog meget til at forhøje festsammningen. Som Talerer havde vi om Formiddagen Rand, Theol. Singelskab, om Eftermiddagen vor gamle Statsmand Hon. D. V. Hoff, State Comm. of Labor. Han har været her i Staten i 33 Aar, og er derfor en Mand, som har levet sig ind i Forholdene og kunde tale af egen Erfaring om Tilstandene, som de er i Staten idag. Han er født paa Fædeland, Norge, og her voksede han op og undervises af H. Singelskabs Læder, som har givet ham at den Stolraddarnesse han har. Han er en „kristende Man“. Begge disse Talerer holdt gode indholdsrige Taler, som helt vil glemmes.

Udendag fulgtes af Rindesforeningen, og andre Forfeiringer kerveedes af Ungdomsforeningen. Indtægterne fra disse beløb sig til \$125.00. Flere af Amerikanerne udtalte, at det var den hyggeligste fest, de har været med til i Silvertown.

H. C. White.

Velstandigteller.

Det nede ovedentlige Synodemøde for Pacific Distrikt holdes, om Gud vil, i Oakland, Cal., i Pastorene P. H. M. Gachens og E. V. Onsvædis Menigheder fra 25de til 31de Juli, begge Dage inklusive.

Forhandlingsgenstande: Daab og Konfirmation paa dansk-norsk. Alereas Sakramente paa engelsk. Valg foretages paa alle Distrikters Embedsmænd.

W. C. Foys, Pres. C. W. Holden, Sekr.

Lige efter Synodemødet holder Pacific Distrikts Preskonferens Nøde i 4 Dage.

J. G. Stenberg, Form.

Pacific Distrikt Preskonferens for 1907.

Program.

1. Aftenagte. Ref. E. Forsiud, Supl. C. G. Hoberg.

2. Eregetit Fortolkning: 1 Kor. 7, 12: „Men til de andre siger jeg ikke Herren“. Ref. H. A. Eub, Supl. J. Blakkan.

3. Tilsyneladende Modsigelser i Skriften. Ref. Prof. J. A. Kavier, Supl. O. J. D. Freund.

1. Ekualia.

J. O. Dale, Sekr.

Prefter, Repræsentanter og Sjæler, som agter at overtage Pacific Distrikts Synodemøde i Oakland, Cal., fra 25-31 Juli, vil behage at melde sig til underlegnede inden 15de Juli. E. V. Onsvædi, 927-94 St., Oakland, Cal., eller P. H. M. Gachens, 823 Michels Ave., Oakland, Cal.

Pacific Distrikts Prefter.

Table with 2 columns: Name and Address. Lists preachers such as Boller, C. D.; Borg, C. Dag H.; Christ, J.; Eub, H. A.; Forsiud, E.; Gachens, P. H. M.; Gode, G. S.; Holden, C. W.; Kavier, J. A.; Kjaer, O. J.; Leffler, J. O.; Lofgren, J.; Onsvædi, E. V.; Sandberg, S.; Selvig, S.; Stenberg, J. G.; Thomsen, C.; Veierstedt, J. B.; Vestermark, J.; Wollmer, J. W.; Wood, J. A.; Zeigler, J. S.; Zeigler, J. T.; Zeigler, J. W.; Zeigler, J. X.; Zeigler, J. Y.

Pacific Distrikts Prefter og Menigheder.

Olaf Eger's Kald, Cal.

Los Angeles: Gudstjeneste hver Søndag form. kl. 11 og Aften kl. 7.45 i Kirken paa 933 E. 27th St. Tag Vernon eller Geffith Ave. Car.

H. M. Tjernagels Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, kl. 11 Formiddag. Stanwood, paa engelsk, kl. 7:30 Eft. 2den Søndag: Trefoldighed, kl. 11 form. Camano, kl. 3 Efterm. 3die Søndag: Trefoldighed, kl. 11 form. Florence, kl. 3 Efterm. 4de Søndag: Trefoldighed, kl. 11 form. Camano, kl. 3 Efterm. 5te Søndag: Freeborn, kl. 11 form.

Theo. V. Næstes Kald, Ore.

Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjðrnet af 20de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned; Formiddag kl. 10.45 og Aften kl. 8.

Quincy: Gudstjeneste den første Søndag i Maaned kl. 11 form. Oak Point og Alpha, Washington: Gudstjeneste efter Tillysning.

G. J. Trebits Kald, Wash.

Chinook ev. luth. Menighed: Gudstjeneste hver Søndag form. kl. 11 paa norsk og Aften kl. 7.30 paa engelsk. Søndagskole kl. 10 form.

O. G. Brøckhous Kald, Idaho.

Our Presters Menighed, Genelec: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag kl. 11 Formiddag. Søndagskole ligedan kl. 10 form. The Eng. Luth. Congregation, Genelec: Gudstjeneste som Regel hver anden Søndag kl. 3 Efterm. Trefoldigheds Menighed i Clariston, Wash. og Lewiston: Gudstjeneste i Sang i Maaned. Søndagskole før Gudstjenesten. Immanuel's Menighed ved Kamiah og Rossia: Gudstjeneste efter Tillysning. Vørdagskole hver Sang, det er Gudstjeneste. Kennewick Menighed, Kennewick, Wash.: Gudstjeneste efter Tillysning. Prædikenplads ved Joel og Howell: Gudstjeneste efter Tillysning.

H. W. Erenjens Kald, Cal.

Newman: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned kl. 2 i Presbyterianskirken. Søndagskole kl. 1.

Los Vauc: Gudstjeneste den 2den Søndag i hver Maaned kl. 2. Søndagskole kl. 1.

Stockton: Gudstjeneste den 4de Søndag i hver Maaned kl. 2.

C. Hagrod' Kald, Ore.

Portland: Gudstjeneste hver Søndag form. kl. 11 og Aften kl. 8 i Vor Herbers stand-evang. luth. Kirke af den norske Synode, Hjðrnet af G. 10 og Grant Sts. Tag Sellwood, eller W. H., eller W. W. Sportvogn af G. Grant St. Kells: Gudstjeneste efter Tillysning.

E. S. Fastvæts Kald, Oskant, Cal.

St. Pauls English Evangelical Lutheran Church 32nd & Linden Sts. Gudstjeneste hver Søndag kl. 11 Formiddag. Søndagskole kl. 10. Masonic Hall, Krukavale: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned kl. 2.30 Eftermiddag. Søndagskole hver Søn-

dag kl. 2.30 Eftermiddag. Hayward & Russell: Gudstjeneste hver første Søndag i hver Maaned kl. 3 Efterm. og kl. 8 Aften.

B. A. Varrens Kald, Cal.

Sacramento: Vor Herbers dansk ev. luth. Menighed. Gudstjeneste hver første og tredje Søndag i hver Maaned kl. 11 Formiddag og 7.30 Aften. 2den og 4de Søndag om Aften kl. 7.30 i Poshan Castle, Hjðrnet af 9de og 3 Ets.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag i Maaned kl. 2 Eftermiddag i Scandia Hall, 4 Mile fra Suisun. Søndagskole kl. 1.

Livermore: Gudstjeneste efter Tillysning. Pleasanton: Gudstjeneste efter Tillysning.

Paso Robles: Gudstjeneste efter Tillysning.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tillysning.

H. O. Whites Kald, Silvertown.

Silvertown Land, ev. luth. Menighed: Gudstjeneste paa norsk de 3 første Søndage i Maaned kl. 11 form. Gudstjeneste paa engelsk den 1ste og 3die Søndag Aften i Maaned kl. 7.30. Ungdomsforeningen mder den anden Søndag Eftermiddag i hver Maaned.

Portlow ev. luth. Menighed: Gudstjeneste den første Søndag i hver Maaned; form. kl. 10.30 paa norsk og Aften kl. 7.30 paa engelsk. Gudstjeneste den anden Søndag Aften i hver Maaned kl. 7.30 paa norsk.

Sodaville ev. luth. Menighed: Gudstjeneste efter Tillysning.

H. Pedersens Kald, Cal.

Santa Barbara: Gudstjeneste hver Søndag Eftermiddag kl. 3 i Kirken paa Hjðrnet af Mission & 3iet St. Tag Oak Park Car. Vørdagskole hver Vørdag Eftermiddag kl. 2.

Paso Robles: Gudstjeneste efter Tillysning.

G. H. Strands Kald, Cal.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 A. M.; Sunday School at 10 A. M.; Sick and School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 P. M.

Du vil gjdre „Herald“ en Tjeneste ved at handle hos dem, som avorteret i Mødets Spalter. Og det vil blive en rigtig fortjeneste, dersom du ogsaa nævner, at du saa vedstammedes Annoncer i „Herald.“

Parcklandsheder.

— Mrs. Ole Myhre-Krefling, som i det forløbne Aar har undervist i Musik ved Pacific Lutheran Academy, angter i den nærmeste Fremtid at ned-sætte sig i Tacoma, hvor hun vil aab-ne Studio.

— Efter forudgaaende Beskendtgjæ-relse i "Pacific Herald", blev der holdt et Møde i P. L. A. om Aften den 4de Juli 1907. Tilstede var foruden en Del Mænd og Kvinder i Parckland Pastorene Preus og Dale og Mr. og Mrs. Stov fra Tacoma. Pastor Kavler blev valgt til Mødets For-mand og Jacob Lunde til Sekretær. Formanden ophjste, at Hensigten med Mødets Sammentaldelse var at sam-tale om Oprettelsen af et Hjem, hvortil et Par Medlemmer af Parckland Menighed havde givet Tildet.

Pastor Hartvad fremsatte følgende Forslag, der blev antaget af de tilste-deværende: 1) Forvaltningen udtaler, at Ideen er kommen til Oprettelsen af et Alderdomshjem; 2) Den anmoder Mrs. Larsen og Mrs. Bakkum om fremsig at fremlægge sine Tildud om, hvad de kan gjøre for at sætte en saad-an Indretning i Gang; 3) Den be-der Sekretæren om at meddele For-mand Josfs disse Tildud og anmode ham om at fremlægge dem ved det tilkomende Synodemøde i Ostland; 4) Den bærer at give Høll paa andre Steder Anledning til at fremlomme med Tildud i samme Siemod.

Mødet afsluttedes med Sang, Skrif-t læsning og Bøn og sluttedes med Sang og Vænsning af Jaderust og Velsignelsen.

Jacob Lunde.

Indtægtslisten.

Ved Post. H. A. Stud: Konf. Ufær i Jannuells Menighed, Seattle..... 633.02

Konfirmationsoffert fra Syd Tacoma..... 7.50

Ved Post. H. M. Edrensen, Newman, Cal.:
 Jea Rud, Hansen..... 1.00
 Peter Thompson..... .50
 H Krogh..... 1.00
 W. Sichenien..... 1.00
 Mrs. H. M. Edrensen..... 1.00
 Mrs. H. Krogh..... 1.00
 Peter Krogh..... 1.00
 H. M. Edrensen..... 1.00

H. J. D o n g, Rosferrer.

Send Herald en Abonnent.

Mer!!

Angdomsforeningerne i Pacific Di-strict af den norske Synode indbydes herved til at sende Delegerer til et Hæl-lemøde, som vil afholdes i Tacoma i Sommer under Synodens Sauger-fest. To Delegerer kan sendes, men ialfald en bør sendes.

Delegerterne vil holde Møde Man-dag den 15de Kl. 3 Eftermiddag.

Delegerternes Navn bør indsendes til Post. Preus

Prof. A. Naberq,
 New, C. Preus,
 Prof. J. Xavier,
 Komité.

Tacoma.

Vor Frelseres evang. luth. Kirke a-den Norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag Formid-dag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndags-skole Kl. 9:30 Form.

Ove J. H. Preus, Pastor
 1701 So. J. St. Tel: blad 8542

Seattle.

Jannuells lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag Formid-dag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søn-dagskole Kl. 9.45.

H. A. Stud, Pastor.
 1619 Minor Ave. Tel: Main 4428.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjober hos Smith-Henrichsen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Horst Inled. "Pava Herald".

Dr. A. P. Johnson,

Kraft Læge.
 Kontor: 934 Pacific Avenue
 (over Baskin's Bank)
 Residens: 1017 So. 1st St. Tacoma
 Telefon: 201 So. 1st St.
 TACOMA, WASH.

Alterbilleder

Bestillinger og Udsalgsbe-kræfter udføres paa et og samme Tid. Alle Artikler garanteret. Vi bærer Ansvar for alle Udsalgsbe-kræfter. Skriv efter Katalog til
 Birne Berger, Artist.
 341 1/2 Wash. Str., Portland, Oreg.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.
 Fremmede Ophold ved det nye Kontor i det forretnings-tem. Barge Office.
 Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og kaar Emigranterne til med Haand og Daad.
 Gøll, som kommer fra Aften, hører med Gøll Line Street car lige til Aften.

**Attend
 The Pacific Lutheran Academy
 and
 Business College**

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitman's), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:
N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,
 1512-1514 Commercial St., Opp. Post Office.
 Vi har det sidste Lager Hødgemaal i Vellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udføre Deres Hjem ved at gjøre jeres ugentlige eller maanedlige Abbestillinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser naar De skal udføre Deres Hjem.....